ישיבת אמית עמיחי רחובות

תורת חיים | חבורת הקודש

מובילים קודש בעצמנו • בהובלת הרב יהושע אודרברג

פרשת חיי שרה | כ"ז במרחשוון ה'תשפ"ז | 7.11.2026 | גיליון 2

יש טעמים שחולפים מן הפה, ויש טעמים שנשארים בלב לכל החיים

ראש הישיבה, הרב דוד פסטין

01 מבט ללב • ראש הישיבה

קובייה קטנה של בית

קוביית שוקולד אחת אחרי אושוויץ – והמגדנות שעבד אברהם הביא מארץ ישראל

הרב דוד פסטין, ראש הישיבה

לפני שנים רבות השתתפתי במסע לפולין. אני זוכר היטב רגע אחד שנחרת בזיכרוני.

יצאנו מביקור באושוויץ. הקור היה מקפיא, אך קשה ממנו הייתה התחושה שליוותה אותנו. הלכנו אל האוטובוסים בשתיקה, נושאים עמנו את המראות ואת הכאב.

כשעלינו לאוטובוס המחומם חיכתה לנו המדריכה הראשית של המסע. בידה הייתה חפיסת שוקולד פרה של עלית. היא חילקה לכל אחד מאיתנו קובייה קטנה ואמרה בפשטות: **"טעימה מהבית"**.

עד היום אני זוכר את טעמה של אותה קוביית שוקולד. נדמה לי שזה היה השוקולד הטעים ביותר שאכלתי מימיי – לא בגלל השוקולד עצמו, אלא בגלל מה שהיה בו: קובייה קטנה של נחמה, של תקווה, של שייכות. לרגע אחד, בתוך הקור והכאב, הרגשנו את החום של הבית. את ארץ ישראל.

המגדנות של עבד אברהם

בפרשת השבוע, לאחר שעבד אברהם מסיים את שליחותו ומקבל את הסכמת משפחתה של רבקה, מספרת התורה:

> וַיּוֹצֵא הָעֶבֶד כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּבְגָדִים וַיִּתֵּן לְרִבְקָה, וּמִגְדָּנֹת נָתַן לְאָחִיהָ וּלְאִמָּהּ בראשית כד, נג

ומה הן אותן מגדנות? רש"י מפרש: **"לשון מגדים, שהביא עמו מיני פירות של ארץ ישראל"**.

כמה יפה הפירוש הזה. עבד אברהם מביא עמו מתנות יקרות ערך – כסף, זהב ובגדים. אבל לצדן הוא מביא גם משהו אחר: פירות מארץ ישראל. טעימה קטנה מן הארץ שממנה בא, ושאליה עתידה רבקה להגיע.

> **אולי אותן מגדנות היו קוביות השוקולד של עבד אברהם – טעם של מקום, של שייכות, של בית.**

געגוע של רש"י

ואני חושב גם על רש"י עצמו, שחי כל ימיו בגלות, הרחק מארץ ישראל. אולי גם הוא השתוקק לטעמם של פירות הארץ. אולי דמיין את מתיקותם, את ריחם, את הארץ שמעולם לא זכה לראות. ואולי, מי יודע, את המילים הללו כתב מתוך געגוע, ואולי אפילו בדמעה.

אינני יודע מה הרגיש רש"י כשכתב את פירושו. אבל אני יודע מה הרגשתי כשאכלתי את אותה קוביית שוקולד באוטובוס בפולין.

השורה התחתונה

טעמו של הבית אינו נמדד במתיקות הפרי או השוקולד, אלא במה שהם מעוררים בנפש. שבת שלום ומבורך!

02 עצה מבית לבית • היועצת

פראייר? ממש לא – ראש גדול

מישהו עקף בתור, חבר לא עשה את החלק שלו בעבודה. מה אברהם ועפרון מלמדים אותנו על הפחד "לצאת פראייר"

אסנת יוסקוביץ', יועצת הישיבה

איך אנחנו מרגישים כשמישהו עוקף אותנו בתור? או כשאמורים לעשות עבודה יחד עם חבר, והוא לא עושה את החלק שלו? הרבה פעמים התחושה תהיה: "זה לא פייר! מה אני, הפראייר שלו?" – מין צורך חזק לשמור על הגבולות שלי ועל הצדק.

ברור שלהגיע למצב שמנצלים אותנו זה ממש לא טוב. אבל הרבה פעמים הפחד הזה גורם לנו לצמצם את הטוב שבנו – והעיקר לא לצאת פראיירים.

אברהם, עפרון וארבע מאות שקל

הפרשה מאפשרת לנו להתבונן על זה במבט חדש. אברהם אבינו רוצה את חלקת השדה של עפרון החתי, כדי לקבור בה את שרה אשתו. עפרון אומר לו: "קח, שלך, בחינם". אברהם לא משתכנע. הוא יודע שכמו שעכשיו נותנים לו בחינם, מחר יוכלו לקחת חזרה – והוא רוצה שיהיה ברור שהשדה **שלנו, לדורות**. עפרון קולט את העניין, ומיד נוקב בסכום גבוה מאוד. ואברהם? לא מתווכח:

> וַיִּשְׁקֹל אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי בְנֵי חֵת, אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף — בראשית כג, טז

פראייר? נותן ככה שינצלו אותו? **ממש לא!** לאברהם אבינו יש בהירות פנימית. הוא לא מנהל חשבונות עם העולם, אלא פועל ממקום של רוחב לב ומאור פנים. כשיש דבר שהוא מאמין בו, הוא לא נכנס לחשבונות ולא חושש ש"דורכים" עליו – כי הערך העצמי שלו לא תלוי באחר.

וככל שאני פחות מתחשבן, יותר זורם ונותן, ולא מצמצם את הלב הטוב שלי – ככה אני גדל יותר, ויותר אנשים ייתנו בי אמון וירצו באמת להיות בחברתי.

זה לא פראיירות, זה לב ענק

כיף להיות ליד אנשים שנותנים, שלא עסוקים בחשבונות קטנים. אנשים שמבחינתם להרים לכלוך מהרצפה זה לא "לצאת פראייר", ולהרים כיסא בסוף היום גם בשביל החבר שיצא בלי להרים – זה לא פראיירות, זה **ראש גדול ולב ענק**. אלה בדיוק האנשים שתמיד יהיו פה בשביל מי שצריך – ואלה האנשים שאנחנו רוצים להיות.

נקודה למחשבה

איזה דבר קטן אני יכול לעשות היום בכיתה או בבית – בלי שמישהו יבקש ממני או יגיד תודה – פשוט כי אני בוחר להיות מהאנשים שבוחרים בטוב ובאחריות?

03 מסביב לשולחן השבת

טעם של בית, לב של נותן

1. איזה טעם, ריח או מנהג מרגיש לכם הכי "בית"? מה הוא מעורר בכם?
2. מתי ויתרתם על משהו טוב מהפחד "לצאת פראייר"? מה אברהם היה עושה במקומכם?
3. רבקה ענתה במילה אחת: "אלך". מתי נכון להחליט מהר, ומתי צריך לעצור ולחשוב?

04 זמני השבת

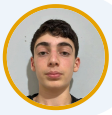
שבת פרשת חיי שרה

רחובות	מזכרת בתיה	גדרה
כניסה 16:28	כניסה 16:28	כניסה 16:19
יציאה 17:25	יציאה 17:24	יציאה 17:25
ר"ת 18:00	ר"ת 18:00	ר"ת 18:01

הפטרה: "והמלך דוד זקן" (מלכים א' א, א–לא) · הזמנים לפי אתר ישיבה

שתי דקות שמשנות למישהו את היום

בין מנחה לערבית, בין שיעור לשיעור – איתן הופמן מגלה כמה חסד אפשר להכניס לדקות הפנויות

ראיין: עמית צאלון

איתן הופמן, תלמיד הישיבה, מדריך בבני עקיבא ומתנדב בארגון "ידידים", שמאפשר לסייע לאנשים במצוקה דרך שיחות טלפון קצרות.

ש

איך הכול התחיל? מה גרם לך להתחיל בפעילות הזו, ומה גרם לך להמשיך?

הגעתי ליום המעורבות החברתית של כיתה י' מתוך רצון להוסיף עוד עשייה חברתית והתנדבותית, מעבר להדרכה בבני עקיבא ולהתנדבויות הנוספות שבהן אני לוקח חלק.

במהלך היום שמענו על ארגון ידידים, שמאפשר להתנדב בצורה גמישה במיוחד – בכל זמן, לכל פרק זמן ובדרך שמתאימה לך. הבנתי שגם בדקות הפנויות שבין מנחה לערבית, בין שיעור לשיעור או בכל רגע פנוי אחר, אפשר להספיק שיחת טלפון או שתיים, לסייע לאדם שנמצא במצוקה ולשלוח אליו מתנדב בתוך שתי דקות בלבד.

אחד הדברים שתמיד הניעו אותי להמשיך הוא הרצון **לנצל את הזמן שלי בצורה הטובה והיעילה ביותר**.

ש

רגע שנשאר איתך: ספר על סיטואציה אחת מהעשייה שלך שאתה לא שוכח – מצחיקה, מרגשת או מאתגרת.

היו גם תקופות מאתגרות יותר, שבהן הייתי עמוס מאוד – כמו תקופת הבגרויות וחודשי הארגון בבני עקיבא. דווקא בזמנים האלה הבנתי שלא משנה כמה אדם עסוק, **כמעט תמיד אפשר למצוא עוד כמה דקות** כדי לעשות טוב למישהו אחר.

ש

מה למדת על עצמך? מה העשייה הזו לימדה אותך, שלא היית לומד בכיתה או בבית המדרש?

למדתי שגם פעולה שנראית קטנה ופשוטה, כמו שיחת טלפון של כמה דקות, יכולה להיות משמעותית מאוד עבור אדם שנמצא במצוקה. מעבר לכך, הבנתי שאפשר לשלב בין כמה תחומי עשייה והתנדבות במקביל, ושלא תמיד צריך לחכות לזמן הפנוי המושלם כדי לעשות משהו משמעותי.

ש

מסר לצעירים: אם תלמיד צעיר היה מתלבט אם להצטרף לעשייה כמו שלך – מה היית אומר לו?

אני ממליץ לכל אחד ואחת לחפש עוד הזדמנויות להתנדב ולעשות חסד, ובמיוחד להצטרף לארגון ידידים. זה ארגון שמאפשר לעשות כל כך הרבה בדרך פשוטה ונוחה – בלי להתחייב לשעות קבועות, בלי לשנות את כל סדר היום ובלי לחכות שיהיה זמן פנוי.

> **חסד לא חייב להתחיל בפרויקט גדול. לפעמים שתי דקות ושיחת טלפון אחת משנות למישהו את היום.**

וזו בעיניי הזדמנות שאסור לפספס.

נשארים מחוברים – סרקו והצטרפו

ערוץ הוואטסאפ

אינסטגרם

פייסבוק

נכנסים בשאלה

06 מבית המדרש • ראש הכולל

השיא ושברו

● נחום מצגר, ראש הכולל בישיבה

> עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִתְנַסָּה אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם וְעָמַד בְּכֻלָּם, לְהוֹדִיעַ כַּמָּה חִבָּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ אבות ה, ג

לדעת רוב הפרשנים, הניסיון האחרון והקשה מכולם היה העקדה. אולם רבנו יונה מבאר שדווקא הניסיון האחרון היה **קבורת שרה**: "העשירי – קבורת שרה. שנאמר לו: קום התהלך בארץ לאורכה ולרוחבה כי לך אתננה. וכשמתה אשתו, לא מצא מקום לקברה עד שקנאו, ולא הרהר". כיצד ייתכן שניסיון העקדה, פסגת הניסיונות, קטן מניסיון קבורת שרה?

ניסיון קבורת שרה היה קשה דווקא משום שהגיע אחרי העקדה. לאחר שאמר הקב"ה לאברהם "עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי יְרֵא אֱלֹהִים אַתָּה",

יכול היה אברהם להרגיש: זהו, די! הגעתי לשיא. האם לא הוכחתי מספיק? האם זה מה שמגיע לי?

ועל כך מעיד רבנו יונה: "ולא הרהר". לא התלונן, לא התרעם – אפילו לא הרהר.

השורה התחתונה

לא רק לעמוד בניסיון הגדול מכולם, אלא להמשיך באמונה שלמה גם אחריו – בלי להרגיש שמגיע לנו פטור מהתמודדויות נוספות.

07 דבר הבוגרים

"אֵלֵךְ" – מנהיגות במילה אחת

● איתמר כץ, בוגר הישיבה • ישיבת עכו

אברהם שולח את עבדו לחרן, למצוא ליצחק בת זוג בעלת ערכים מתאימים – ומהרגע הראשון רבקה **אינה דמות פסיבית**. כשהעבד מבקש:

> הַגְמִיאִינִי נָא מְעַט מַיִם מִכַּדֵּךְ בראשית כד, יז

היא לא רק מסכימה – היא מציעה בעצמה להשקות גם את הגמלים, עבודה פיזית לא פשוטה בכלל.

כשמשפחתה מנסה לעכב – "תֵּשֶׁב הַנַּעֲרָ אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר" – ושואלים אותה אם תלך מיד עם האיש הזר, היא עונה בלי היסוס: **"אֵלֵךְ"**. האומץ לעזוב בית ומשפחה מגלה את האינטואיציה הנדירה של רבקה: היא מזהה שזה מהלך היסטורי, שיש לה חלק בבניית האומה – ולוקחת את המושכות.

◆ מנהיגות שקטה

מה אפשר ללמוד מרבקה? מנהיגות שקטה, מתוך הסתכלות על התמונה הגדולה. מצד אחד, היא מבינה את גודל השעה ואת חלקה המשמעותי בה. מצד שני, זה לא מתבטא בצעקות ובהצהרות, אלא **במעשים קטנים ובשקט** – מהגדלת הראש בבאר ועד התשובה הקצרה והפשוטה.

השורה התחתונה

לקחת אחריות, להוביל ולקבל החלטות – מתוך אינטואיציה פנימית ומודעות, ולא כדי להראות משהו כלפי חוץ. שבת שלום!

08 מהנעשה בישיבה

לימוד בהפסקות, חברותות, וסדר ערב

